

Vastaaja: Technische Universität Hamburg-Harburg

Väliintulija: Hochschul-Informations-System GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna ”julkisia hankintoja koskevana sopimuksena” pidettävä myös sellaista sopimusta, jossa hankintaviranomaisella ei tosin ole toimeksisaajaan vastaavaa määräysvaltaa kuin sillä on omaan yksikkönsä, mutta sekä hankintaviranomainen että toimeksisaajaa ovat saman tahon, joka on puolestaan direktiivissä 2004/18 tarkoitettu hankintaviranomainen, määräysvallassa ja hankintaviranomainen ja toimeksisaaja toimivat olennaiselta osin tämän saman tahon lukuun (horisontaalinen in house-liiketoimi)?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2) Pitääkö omaan yksikköön kohdistuvaa määräysvaltaa vastaavan määräysvallan ulottua toimeksisaajan koko toimintaan, vai onko riittävää, että se rajoittuu siihen alaan, jota hankinta koskee?

⁽¹⁾ EUVL L 134, s. 114.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 15.1.2013 — Simon, Evers & Co GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Asia C-21/13)

(2013/C 114/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Simon, Evers & Co GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnissa asetuk-

sella (EY) N:o 1174/2005 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnittullin laajentamisesta koskemaan Thaimaasta lähetetyn saman tuotteen tuontia riippumatta siitä, onko tuotteen alkuperämaaksi ilmoitettu Thaimaa, 11.6.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 499/2009⁽¹⁾ pätemätön, koska komissio jätti ottamatta huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾ 13 artiklassa vahvistetut edellytykset polkumyynnitoimenpiteiden kiertämisen toteamiseksi ja otti lähtökohdaksi kiertämisen jo sillä perusteella, että kyseisen Thaimaasta peräisin olevan viennin laajuus kasvoi toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen huomattavasti, vaikka komissio ei tehnyt thaimaalaisten viejien puuttuvan yhteistyön perusteella muita konkreettisia toteamuksia?

⁽¹⁾ EUVL L 151, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 56, s. 1.

Valitus, jonka Groupement des cartes bancaires (CB) on tehnyt 8.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-491/07, CB v. komissio, 29.11.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Groupement des cartes bancaires (CB) (edustajat: avocat F. Pradelles ja abogado J. Ruiz Calzado)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, BNP Paribas, BPCE, aiemmin Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) ja Société générale

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on kumottava asiassa T-491/07, CB v. komissio, 29.11.2012 annettu unionin yleisen tuomioistuimen tuomio.

— Asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi, ellei unionin tuomioistuin katso, että sillä on riittävät tiedot, jotta se voi kumota [EY] 81 artiklan soveltamismenettelystä 17.10.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 5060 lopullinen (asia COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires ”CB”).

— Komissio on velvoitettava korvaamaan nyt käytävän menettelyn oikeudenkäyntikulut, valittajalle unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen.

Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä soveltaessaan käsitettä, jonka mukaan toimenpide on kilpailunrajoitus tavoitteensa perusteella.

Unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan tehnyt oikeudellisia virheitä soveltaessaan SEUT 101 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin on kyse Groupement des cartes bancaires ”CB”:n (jäljempänä yhteenliittymä) toimenpiteiden sisällöstä. Tarkemmin sanottuna unionin yleinen tuomioistuin on muun muassa tulkinnut virheellisesti käsitettä, jonka mukaan käytäntö on kilpailua rajoittava tavoitteensa perusteella, koskevaa oikeuskäytäntöä, kun se on katsonut, että edellä mainitut toimenpiteet olivat tavoitteensa perusteella kilpailunrajoitus, vaikkei niissä sellaisinaan piillyt lainkaan riittävästi haitallisuutta kilpailun kannalta. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi valittajan mukaan tehnyt muita oikeudellisia virheitä, kun se on ottanut huomioon kyseisten toimenpiteiden käyttöönoton syntyhistorian. Se on nimittäin tulkinnut virheellisesti oikeuskäytäntöä, joka liittyy yritysten yhteenliittymän päätöksen käsitteeseen yhteenliittymän tahdon ilmauksena, ja se on vääristellyt sille esitettyjä todisteita väittääkseen, että yhteenliittymällä oli riidanalaisista toimenpiteistä päättäessään kilpailunvastainen aikomus.

Unionin yleinen tuomioistuin teki myös oikeudellisia virheitä SEUT 101 artiklan 1 kohdan soveltamisessa siltä osin kuin on kyse yhteenliittymän toimenpiteiden tavoitteista. Tarkemmin sanottuna unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valittajan mukaan virheellisesti oikeuskäytäntöä, kun se katsoi, että vapaamatkustusta vastaan taisteleva, joka on yhteenliittymän hyväksymien toimenpiteiden oikeutettu tavoite, jonka unionin yleinen tuomioistuin on hyväksynyt, voitiin ottaa huomioon vain SEUT 101 artiklan 3 kohdan osalta, mutta ei SEUT 101 artiklan 1 kohdan osalta.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki valittajan mukaan oikeudellisia virheitä soveltaessaan SEUT 101 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin kyse on yhteenliittymän toimenpiteiden asianmukaisesta asiayhteydestä. Tarkemmin sanottuna unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valittajan mukaan virheellisesti oikeudellisen asiayhteyden huomioimista koskevaa oikeuskäytäntöä, koska se ei noudattanut velvollisuuttaan ottaa huomioon saadut kokemukset. Se tulkitsi erityisesti virheellisesti asiassa C-209/07, Beef Industry Development ja Barry Brothers, 20.11.2008 annettua tuomiota, koska se halusi rinnastaa mainitun tuomion nyt käsiteltävään asiaan, vaikka kyseiset tilanteet olivat perustavanlaatuisesti erilaisia. Unionin yleinen tuomioistuin teki lisäksi useita oikeudellisia virheitä ottaessaan huomioon taloudellisen asiayhteyden ja markkinoiden kaksipuolisen toiminnan nyt käsiteltävässä asiassa. Unionin yleinen tuomioistuin jätti lopuksi huomiotta monitahoisia taloudellisia arviointeja koskevan valvontansa laatua ja ulottuvuutta koskevan oikeuskäytännön, koska se pidättäytyi suorittamasta sen tehtävänä olevaa vähimmäisvalvontaa.

Toiseksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä soveltaessaan vaikutustensa perusteella kilpailunrajoituksena pidettävän toimenpiteen käsitettä. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä tutkiessaan yhteenliittymän toimenpiteiden vaikutuksia. Koska se ei vastannut valittajan kanneperusteisiin, jotka koskivat kyseisten toimenpiteiden väitetysti kilpailunvastaisia vaikutuksia, se ei noudattanut perusteluvollisuuttaan.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta, koska se ei kumonnut komission päätöksen K(2007) 5060 lopullinen 2 artiklan 2 kohtaan sisältyvää määrystä. Suhteellisuusperiaatteen loukkaamista luonnehtii se, että komission antama määräys on pysytetty voimassa, vaikkei se ollut tarpeen väitetysti todetun kilpailusääntöjen rikkomisen lopettamiseksi ja vaikka se oli myös suhteettoman ankara tavoiteltuun päämäärään nähden. Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta lisäksi sen vuoksi, ettei se kumonnut edellä mainittua määrystä, vaikka sen sanamuoto on yleinen ja moniselitteinen, minkä vuoksi yhteenliittymälle jää epäselväksi, mihin toimenpiteisiin se voi ryhtyä taistellakseen vapaamatkustajuutta vastaan ja huolehtiakseen CB-järjestelmän suojaamisesta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 8.2.2013 — Markus Weiss v. Condor Flugdienst GmbH

(Asia C-68/13)

(2013/C 114/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Rüsselsheim

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Markus Weiss

Vastaaja: Condor Flugdienst GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen (¹) 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten olosuhteiden liityttävä suoraan varattuun lentoon?